

■ حضرت امیر المؤمنین علی؛

میادای جز حق، یا تو آتس بگیرد و جز باطل، از تو بپراسد.

■ آدان تلهر: ۱۱:۴۸ ■ غروب آفتاب: ۱۷:۰۵
 ■ آدان مغرب: ۱۷:۴۳ ■ نیمه شب شمعی: ۲۳:۰۵
 ■ آدان صبح فردا: ۵:۰۶ ■ طلوع آفتاب فردا: ۶:۳۲

■ صاحب امتیاز: مؤسسه همشهری

■ مدیر مسئول: عبدال... گنجی

■ سردبیر: دانیال معمار

■ پذیرش آگهی:

■ تلفن: ۸۴۳۲۱۰۰۰

■ توزیع و اشتراک:

■ موسسه نشر گستر امروز نیون

■ تلفن: ۶۱۹۳۳۰۰۰

■ چاپ: همشهری

■ تلفن: ۴۸۰۷۵۰۰۰

■ دفتر مرکزی: تهران، خیابان ولیعصر (عج)، کوچه شهید سیدکمال فرینی، شماره ۱۴

■ کد پستی: ۱۹۶۶۶-۴۵۹۵۴

■ تهران، صندوق پستی ۱۹۳۱۵۱۵۴۴۶

زگره بر مردم چشم‌ان نشسته در خون است
 ببین که در طلبت حال مردمیان چون است
 حافظ

صفحه
 آخر

■ همشهری: www.hamshahrionline.ir

■ سایت روزنامه: newspaper.hamshahrionline.ir

سویرمن در بیمارستان

داستان آلودگی هوا در پایتخت هند در فصل پاییز، مثل رسیدن فردا در تمام دنیاست؛ همه می‌دانند فردایی وجود دارد، درست مثل مردم دهلی که می‌دانند هر سال باید هوایی را تحمل کنند که می‌تواند آنها را بکشد. آنها سال‌ها چنان درگیر این مسئله هستند که احساس می‌کنند حرف‌هایشان جایی شنیده نمی‌شود. اما امسال، مردم به یک روش هوشمند و طنزآلود برای رساندن صدای اعتراض خود رسیده‌اند. آنها برای اینکه نشان دهند آلودگی در دهلی نو چقدر ویران‌کننده است، از تصاویر طنز در شبکه‌های اجتماعی استفاده می‌کنند. در یکی از شاخص‌ترین و معروف‌ترین آنها، سویرمن که نماد قدرت و اسپیدناپیری است، در قامت یک هندی نجیب، در یک بیمارستان به تصویر کشیده شده که از آلودگی هوای دهلی، به دستگاه‌های تنفسی بیمارستانی پناه برده. در توضیح این عکس آمده: این بلایی است که اگر سویرمن در دهلی پرواز کند سرش می‌آید. این عکس حساسی مورد توجه قرار گرفته و به نماد اعتراض مردم به آلودگی تبدیل شده است.

حراجی یک میلیارد دلاری

حراج آثار هنری که مالکان خصوصی دارند برای اهداف خیریه، سنتی پسندیده در میان برخی ثروتمندان است و حالا یک حراجی، در آستانه ثبت رکوردی تاریخی در این زمینه قرار دارد. بازماندگار پسل ان، یکی از بنیانگذاران مشترک مایکروسافت که چند سال پیش درگذشته، می‌خواهد آثار هنری منحصر به فرد او را به حراج بگذارد و از حالا پیش‌بینی می‌شود این آثار، بیش از یک میلیارد دلار به فروش بروند. این مبلغ، یک رکورد در زمینه حراج آثار هنری در تاریخ بشر به‌شمار می‌رود. این‌گونه، از بیش از ۱۵۰ تابلوی نقاشی نفیس از نقاشان بزرگ دنیا تشکیل می‌شود و قرار است در روزهای آینده به حراج گذاشته شود. برخلاف دیگر کلکسیون‌های بزرگ دنیا، این آثار را خود آن دانه به دانه جمع‌آوری کرده‌اند این ثروتمند آمریکایی که در سال ۲۰۱۸ در سن ۶۵ سالگی درگذشته، پیش‌تر وصیت کرده بود که کلکسیونش تماماً صرف امور خیریه شود.

بی‌رحم‌ترین پرستار دنیا

کنار هم گذاشتن واژه‌های پرستار و بی‌رحمی، نقض غرض است چون پرستاران، افرادی هستند که قبول کرده‌اند به بیماران رسیدگی کنند. اما اسمان از روزی که یکی از آنها، هم‌صنفا هایش را در دنیا شرمسار کرده و بلایی سرسر یک بیمارید بیمار آورده که فقط قاتلان زنجیره‌ای از پس آنها برمی‌آیند. این خانم، مسئول مراقبت از یک بیمار مرد محترم در یک آسایشگاه در ویسکانسین بوده اما به جای این کار، پای او را، بدون بیهوشی، قطع کرده تا در فروشگاه خانوادگی‌شان به نمایش بگذارد. خانواده او یک فروشگاه تاکسیدرمی دارند. پای این بیمارید بخت برگشته بیخ زده بود و عملاً منتظر مرگ بود. پرستار بی‌رحم اما بدون اینکه او را بیهوش کند و یا از داروهای مسکن استفاده کند، پایش را قطع کرده است. او به یک همکارش گفته بود که می‌خواهد این پارادروشگاه خانواده بگذارد و روی آن خطاب به چپه‌ها بنویسد: فراموش نکنید که کفش بپوشید. این همکار، بلافاصله بعد از شنیدن این داستان، ماجرا را به مدیران آسایشگاه اطلاع داده و آنها هم مقامات قضایی را در جریان گذاشته‌اند. یک دادگاه در این ایالت، این پرستار بی‌رحم را به چند جرم از جمله وارد کردن آسیب فیزیکی و روانی به این بیمارید متهم کرده است.

«آخر پنجه» خوبی داشته باشید!

نگاه

حکومت شوروی، یکی از متفاوت‌ترین سیستم‌های حکمرانی در تاریخ بشر بوده و در همه امور زندگی مردم دخالت می‌کرده و سرسر را در هر بستویی می‌برده؛ حاکمان شوروی و در راس آنها جوزف استالین مخوف، چنان به زندگی عادی مردم کار داشتند که در یک مورد تاریخی، هفته‌ها را هم در این کشور دستکاری کردند و هفته‌های ابتکاری شروزه خود را به مردم تحمیل کردند.

این تغییر تاریخی که در چنین روزی در سال ۱۹۲۳، با اهداف اقتصادی اعمال شد، پیامدهای اجتماعی و مذهبی خوشایندی برای حاکمان وقت داشت اما در نهایت، به‌خاطر همان اهداف اقتصادی و البته بی‌نهایت عبث‌بودن آن، بعد از حدود ۱۱ سال لغو شد.

رفیق استالین، می‌خواست شوروی قدرت صنعتی شماره یک دنیا باشد و از اینکه هر هفته کارگرها ۳ روز را تعطیل می‌کنند تا به خانه و خانواده‌شان برسند شاک می‌بود. پس یک ایده انقلابی شکل گرفت: نیروی‌کا یا ۵ روز تقسیم شد که البته در بعضی جاها یک روز به آن اضافه شد تا کار هیچ وقت تعطیل نشود. کارگرها همان ساعت کاری هفتگی قبل را داشتند، منتهی در دو یا یک روز کمتر. هر روز هم با اسامی خاص و رنگ‌ها مشخص می‌شد. نکته اصلی این هفته‌ها این بود که روزهای تعطیل کارگران با هم یکی نمی‌شد و هر روز، کارخانه، با درص مشخصی از کارگران فعال بودند. نخستین اعتراض‌ها از همین جا شروع شد؛ برخی کارگران اعتراض می‌کردند که این چه تعطیلی است که آنها تنها در خانه هستند و همسر و دوستانشان در کارخانه و بچه‌هایشان در مدرسه هستند؟

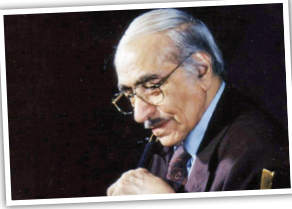

پس مفهوم دور هم جمع شدن در خانه‌ها عملاً از بیسن می‌رفت. این یک پیروزی ناخواسته برای رژیم ایدئولوگ شوروی بود چون این شرایط جدید، نه فقط این تجمع‌های دوستانه را کم و محدود می‌کرد که برگزاری برخی آیین‌ها و سنت‌های مخصوص روزهای تعطیل را به چالش می‌کشید. مهم‌ترین این آیین‌ها هم، رفتن به کلیسا بود، بزرگ‌ترین تمساح دینداری مردم در کشور. چه چیزی می‌توانست بر این حاکمیتی که به‌تازگی کارزار دین‌زدایی را شروع کرده بود از این شیرین‌تر باشد؟

اما از همان شروع کار، این تقسیم‌بندی شروزه، با چالش‌های عمیقی مواجه بود. اول اینکه سراسری نبود و اعمال آن در همه جا موضوعیت نداشت. مزرعه‌دارانی که اصلاً نمی‌دانستند شیفت کاری چیست و چند ماه بیکار می‌نشستند تا دام‌هایشان پرواز شوند یا غلاتشان رشد کنند، چرا باید از این تقسیم‌بندی جدید پیروی می‌کردند؟ پس این تقسیم‌بندی جامعیت نداشت. از نظر اجتماعی هم این «پنجه‌ها» (به جای هفته) در این مناطق کارایی ایدئولوژیک حزب

تقویم / زادروز

آتش کاروان موسیقی

وقتی به‌عنوان چهره ماندگار رفت روی سن، سه تارش را برداشت و ترانه «بهاران در بهاران» را اجرا کرد. آخرش هم گفت: «این آهنگ از حق به من الهام شده بود و من آن را به حق می‌بخشیم». علی تجویدی اینطور آهنگ می‌ساخت که ماندگار شده. می‌گفت: «من به یاد ندارم آهنگی سساخته باشم که انگیزه نداشته باشد. آهنگ بدون انگیزه هیچ‌وقت تأثیرگذار نخواهد بود.» شاید به‌خاطر همین است که ترانه‌های تجویدی به دل می‌نشینند: «یدی که رسوا شد دلم»، «امید جانم» و «آتش کاروان» فقط نمونه‌های کوچکی از کارنامه تجویدی هستند. چهره ماندگار شدن هم تنها افتخارش نیست، نشان درجه یک هنری و قرار گرفتن در رده موسیقی دانان طراز اول دنیا را هم که به همه ترانه‌ها و کتاب‌هایی که نوشته اضافه کنید، تازه می‌شود تجویدی را آنطور که بوده تصور کرد.

تجویدی از بهترین شاگردان صبا بود؛ آنقدر که صبا به خط خودش برای او یادداشت تقدیر نوشته. صبا از پدر علی تجویدی درس نقاشی می‌گرفت و همان موقع تجویدی با صبا آشنا شد. بعد از یادگیری فلوت، از حسین باقعی و بعد صبا و یولان یاد گرفت و بعد هم یادگیری ردیف بود و خنک‌ت و آهنگسازی به توصیه رکن‌الدین مختاری. او آهنگ می‌ساخت و ترانه‌هایش را هم بیشتر معینی کرمانشاهی و بیژن ترقی و وی معیری می‌ساختند. قبل از رفتن هم خیلی عذاب کشید، ۴ سال بیمار بود و دست به‌ساز نزد و آخرهای عمرش دیگر گوش هم نمی‌داد. نعمت‌الله سوده - موسیقی‌دان - درباره تجویدی گفته: «گمتر کسی است که، بخشی از موسیقی به جان‌مانده امروز ایران را، و خیلی زود هم فراموش شد. تجربه بشر در طول دوران و اعصار این بوده که هر هفته باید ۷ روز داشته باشند، چه حاکمان خوش‌شان بیاید و چه نیاید.

اسپانیا و چارچوب برای اعتصاب دانشجویی

سید جواد رسولی
 کارشناس رسانه

در اسپانیا تا امسال هیچ چارچوب اعتراضی در دانشگاه‌ها برای اعتصاب وجود نداشت. همه می‌دانستند که دانشگاه‌ها به هر حال در طول سال در اعتراض به مسائل صنفی یا سیاسی اعتراض خواهند کرد و دست به اعتصاب و تجمع خواهند زد اما هرگز قاعده و قانونی برای این کار وضع نشده بود. از بهار امسال وزارت دانشگاه‌های اسپانیا قانونی را به دانشگاه‌های این کشور ابلاغ کرد که در آن ضمن به روز شدن جریمه‌ها و مجازات‌های تخلفات انضباطی (از جمله انجام تقلب یا کپی کردن پایان‌نامه و دزدی علمی) بخشی نیز به حق دانشجویان در اعتراض و اعتصاب اختصاص داده شد. در این مقررات ۲۴ قاعده اصلی مدنظر قرار داده شده. اول اینکه هیچ‌کس نمی‌تواند جلوی دیگران را برای حضور و شرکت در کلاس بگیرد. به‌عبارتی این حق دانشجویان است که در کلاس حضور داشته باشند. دوم اینکه استادن نمی‌توانند در روزهایی که برای اعتصاب اعلام شده است امتحان بگیرند که یعنی حق دانشجویان است که بتوانند برای اعتصاب در کلاس شرکت نکنند.

از اینجا به بعد همه چیز به خود دانشگاه‌ها واگذار شده است. نهاد دانشجویی که قصد اعتصاب دارد، باید اول از همه یکی از نهادهای قانونی و ثبت شده در دانشگاه باشد. این نهاد باید از پیش، زمان اعتصاب را به اطلاع مسئولین دانشگاه برساند. در واقع باید بازه زمانی اعتصاب مشخص شود. همچنین باید موضوع مطالبه دانشجویان نیز به روشنی مشخص شده باشد. اعتراض به چه چیزی است و خواسته دانشجویان چیست؟ بعد از این‌هاست که پرسه آغاز می‌شود. آنها می‌توانند درباره اعتصاب دانشجویی اطلاع‌رسانی کنند و دست به تجمع، تحصن یا اقدامات مشابه بزنند.

در مقررات ابلاغ شده به دانشگاه‌ها اختیاراتی نیز به روسای دانشگاه داده شده است. از آنجا که هدف اصلی ایجاد همزیستی مسالمت‌آمیز و مشارکت در امور دانشگاه از سوی همه است، رئیس دانشگاه می‌تواند در زمانی که موقعیت پیچیده‌ای پدید آمده است، مثلاً گروه معترض جلوی ورودی ساختمان یا کلاس‌ها را گرفته‌اند یا تنشی میان افراد پیش آمده است، در موضوع دخالت و مسئله را حل و فصل کند. موضوعاتی نیز هست که دانشجویان باید پیش از آغاز اعتصاب حل و فصل کنند؛ مثلاً برای اینکه حق هیچ‌کس تضییع نشود درباره جزئیاتی مثل اینکه اگر کسانی باید در آزمایشگاه حضور یابند و نبودنشان می‌تواند باعث از دست رفتن نمراتی شود، یا در صورتی که مطالبی از کلاس از دست می‌رود و دانشجویانی که در کلاس حضور ندارند از پیش برنامه‌هایی را تنظیم کنند. دانشجویانی از دانشگاه‌های مختلف در سوا، بارسلونا و مادرید از این حق خود استفاده کرده‌اند تا مطالبات خود را با مسئولان دانشگاه مطرح کنند. با این حال در چارچوب قرار دادن اعتراض دانشجویی و کنترل آن تجربه تازه‌ای برای فضای دانشجویی اسپانیا به‌خصوص دانشگاه‌های کاتالونیا و باسک (که فضای تندتری نسبت به دیگر نقاط دارند) به‌شمار می‌رود و تجربه آن در سال‌های آینده کارایی چنین قوانینی را نشان خواهد داد.

بوک مارک

ترس ولرز

آن کس که در آرزوی بهترین سون‌گی می‌گذرد، چیز است، سرخورده از زندگی، پیر می‌شود؛ آن کس که همیشه مهبیای بدترین چیز است، زود هنگام پیر می‌شود؛ اما آن کس که ایمان دارد، جاودانه جوان می‌ماند. ابراهیم ایمن داشت و برای همین زندگی، ایمان داشت. اگر ایمان او تنها برای زندگی اخروی بود، بی‌گمان همه چیز را به دور می‌افکند تا از این جهان که به آن تعلق نداشت بیرون بشتابد!

دیالوگ

بوی خوش زن

مارتن برست فرانک اسلید (آل‌پاچینو): من در زندگی‌م به دو راهی‌های زیادی رسیدم اما همیشه می‌دونستم که راه درست چیه بدون استثنا، من می‌دونستم اما هرگز اون رو قبول نکردم. می‌دونم چرا؟ چون لعنتی خیلی سخت بود.

اول آخر

یاقوت سرخ باغات ساوه عکس: بهنام یوسفی

فرهنگ و زندگی

اهدای خون در ایران مردانه است

خون بانوان را در پایین‌ترین حد نگه داشته است. اما واقعیت این است که در این زمینه، هیچ فرقی بین زن و مرد وجود ندارد و زنان هر ۴ ماه یک‌بار و طی سال در مجموع ۳ بار و مردان هر ۳ ماه یک‌بار و در مجموع ۴ بار در سال می‌توانند خون اهدا کنند. حداقل سن قابل قبول برای اهدای خون هم ۱۸ سال تمام و حداکثر سن ۶۰ سال تمام است. ضمن اینکه به‌دلیل گرایش کمتر بانوان به رفتارهای پرخطر و توجه بیشتر به داشتن زندگی سالم، خون‌اهدایی بانوان از سالم‌ترین منابع خونی است.

بدنیست بدانید که تصورات زنان در خصوص فقر آهن و کم‌خونی درست نیست و هر وقت عزم اهدای خون کردید، انجام آزمایش هم‌گلوبین برای بررسی کم‌خونی و غلظت خون در اهداکنندگان، پیش از اهدای خون و در اختیار قرار دادن مکمل‌های حاوی آهن برای اصلاح کم‌خونی به‌صورت رایگان به مراجعان برای اهدای خون در تمام مراکز انتقال خون انجام می‌شود. ضمن اینکه هر واحد خون اهدایی حدود ۴۵۰ میلی‌لیتر و معادل فقط ۱۰ درصد حجم کل خون بدن است، پلاسما و گلبول‌های سفید و پلاکت‌ها، ظرف مدت چند روز به‌طور طبیعی توسط سیستم خون‌ساز بدن جایگزین می‌شوند و بدن با افزایش جذب آهن از دستگاه گوارش، آهن از دست

نیازی به آمار و ارقام نیست، شلوغی و ازدحام مراکز اهدای خون نشان می‌دهد که تعداد زیادی از مردم ما برای اهدای خون داوطلب می‌شوند و آنطور که مسئولان می‌گویند؛ فعلاً وضعیت ذخایر خونی خوب است و کمبود زیادی وجود ندارد. اما بیشتر افسردگی برای اهدای خون داوطلب می‌شوند، مرد هستند و مشارکت زنان در این امر خدایستدانه با توجه به جمعیت‌شان در کشور، کم است. طبق آمار، میزان اهدای خون توسط بانوان که نیمی از جامعه را تشکیل می‌دهند، کم و زیر ۵ درصد است. در حالی که براساس گزارش سازمان جهانی بهداشت، بانوان به‌طور میانگین در سراسر جهان ۳۰ درصد خون مورد نیاز را اهدا می‌کنند و این رقم در کشورهای توسعه‌یافته به بیش از ۵۰ درصد هم می‌رسد. واقعیت این است که تصورات اشتباه درباره اینکه زنان ضعیف هستند و نیازی به اهدای خون ندارند و ترس از کم‌خونی و ترس از سوزن‌کس‌های اهدای خون باعث شده کمتر زنی برای اهدای خون به مراکز انتقال خون مراجعه کند. همچنین ترس از ابتلا به بیماری‌های عفونی مثل ایدز و هپاتیت و ضعف قوای جسمی، ممانعت شوهران از اهدای خون همسران خود و داشتن ذهنیت منفی نسبت به اهدای خون در زنان، از عوامل دیگری است که میزان اهدای